

Gdańsk, dnia 24 sierpnia 2018 r.

Sygn. akt D – 41/18

POSTANOWIENIE

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Gdańsku

w składzie

Przewodniczący : Joanna Gibas - Kobierecka

Członkowie : Bożena Micewicz

Bożenna Czepulonis

z udziałem protokolanta: Dominiki Wesołowskiej

po rozpoznaniu na posiedzeniu jawnym w dniu 24 sierpnia 2018 r. w Gdańsku odwołania Państwa [REDAKTED] oraz [REDAKTED] od postanowienia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego z dnia 04 czerwca 2018 r. o odmowie wszczęcia dochodzenia, na podstawie art. 437 § 1 kpk, w zw. z art. 74¹ ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz.U. 2017 poz. 1870 ze zm.)

postanawia

1/ utrzymać w mocy postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP w Gdańsku z dnia 04 czerwca 2018 r. o odmowie wszczęcia dochodzenia,

2/ kosztami postępowania obciążyć Okręgową Izbę Radców Prawnych w Gdańsku, uznając je za uiszczone.

Przewodniczący składu:

[REDAKTED]

Członkowie składu:

[REDAKTED]

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 4 czerwca 2018 roku Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w [REDAKTOWANE] po przeprowadzeniu czynności sprawdzających na skutek zawiadomienia [REDAKTOWANE] w sprawie radcy prawnego [REDAKTOWANE] odmówiła wszczęcia dochodzenia .

Od powyższego Postanowienia [REDAKTOWANE] i [REDAKTOWANE] wnieśli odwołanie.

W uzasadnieniu odwołania [REDAKTOWANE] i [REDAKTOWANE] podnieśli między innymi , iż radcy prawnemu [REDAKTOWANE] , jako radcy zatrudnionemu na etacie spółdzielni nie powinny należeć się koszty zastępstwa procesowego, ponieważ opłacana jest ze środków spółdzielców . Nadto zarzucili brak profesjonalizmu w przedmiocie przygotowania pozwów do sądu o zapłatę przeciwko wnoszącym skargę poprzez mylne wskazywanie , iż pozwy dotyczą „opłat czynszowych” a skarżący są właścicielami lokalu mieszkalnego i nie płacą żadnego czynszu, brak przedstawienia wszystkich dowodów świadczących niezbicie o istnieniu długu jako podstaw prawnych i faktycznych wniesionego powództwa , błędne przedstawienia we właściwym czasie a właściwie zaniechanie wskazania w pozwie i w dalszym toku podstaw prawnych i faktycznych wniesionych powództw, wystąpienie z pozwem, w którym radca prawny żądała roszczenia z tytułu „zadłużenia udzielonego spółdzielni kredytu na wybudowanie lokalu zajmowanego przez pozwanych spłacanego w formie normatywu” wskazując jako dowody dokumenty nie mające istotnego znaczenia i świadczące o długu , gdyż nie były to dokumenty o charakterze prawotwórczym .

W związku z błędnym lub celowym określeniem roszczenia przez profesjonalistkę [REDAKTOWANE] jako niespłacone opłaty czynszowe oraz kredyt udzielony spółdzielni, sprawa sądowa prowadzona przeciwko skarżącym z powództwa Spółdzielni została błędnie zakwalifikowana i rozpatrywana przez Sąd jako roszczenie z umowy najmu lub dzierżawy .

Zdaniem skarżących nie sposób się zgodzić z Zastępcą Rzecznika Dyscyplinarnego, że wysokość zaległości została udokumentowana dokumentami dołączonymi do pozwu, gdy żaden dokument dołączony do pozwu nie świadczy o istnieniu długu .

Skarżący podniósł również, że podtrzymuje zarzut podniesiony w złożonej skardze dotyczący połączenia w jednym pozwie dwóch różnych roszczeń wynikających z dwóch różnych tytułów .

Skarżący podtrzymali również zarzut zawisłości sporu .

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny rozpoznając zażalenie wniesione przez [REDAKTOWANE] i [REDAKTOWANE] ustalił następujący stan faktyczny :

W dniu 11 maja 2018 roku do Okręgowej Izby Radców Prawnych w [REDAKTOWANE] wpłynęła skarga [REDAKTOWANE] na działania radcy prawnego [REDAKTOWANE] . W skardze zarzucono radcy prawnemu [REDAKTOWANE] iż radca prawny zatrudniona przez Spółdzielnię Mieszkaniową w [REDAKTOWANE] i wynagradzana ze środków pochodzących z wpłat członków Spółdzielni nie działa w celu ich ochrony lecz ochrania członków organów Spółdzielni . Ponadto składający skargę zarzucili radcy prawnemu, iż ten złożył trzykrotnie

pozwę do Sądu w imieniu spółdzielni przeciwko skarżącym, załączając nieautoryzowane przez zarząd spółdzielni dokumenty, tabelki, które w żaden sposób merytorycznie nie świadczą o istnieniu długu. Pomimo tego, iż skarżący kwestionują dług, radca prawny składa kolejne pozwę za kolejne okresy.

Nadto radca prawny [REDAKTOR] składa w jednym pozwie roszczenia z kilku tytułów.

Zdaniem skarżących radca prawny nie służy spółdzielcom, wszczynając niezasadne spory sądowe, nie służy organom spółdzielni fachową pomocą, a w sprawach wszczętych przez radcę prawnego nie można dopatrzeć się przestrzegania zasad współżycia społecznego i dobrych obyczajów.

Po przeanalizowaniu skargi Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego ustaliła, iż radca prawny [REDAKTOR] w dniu 23 stycznia 2018 roku wniosła w imieniu Spółdzielni Mieszkaniowej w [REDAKTOR] sprawę przeciwko [REDAKTOR] i [REDAKTOR] o zapłatę 31.188,38 zł tytułem opłat eksploatacyjnych, zadłużenia z tytułu spłaty odsetek od kredytu zaciągniętego na wybudowanie lokalu przez Spółdzielnię oraz odsetek za opóźnienie.

We wcześniej wniesionych dwóch sprawach o takie same roszczenia za wcześniejsze okresy zapadły prawomocne wyroki sądowe.

Zastępcza Rzecznika ustaliła również, że bezzasadny jest zarzut wnoszenia jednym pozwem roszczeń różnego rodzaju gdyż art. 191 k.p.c. stanowi, iż „powód może dochodzić jednym pozwem kilku roszczeń przeciwko temu samemu pozwanemu, jeżeli nadają się one do tego samego trybu postępowania oraz jeżeli sąd jest właściwy ze względu na ogólną wartość roszczeń, a ponadto -gdy roszczenia są różnego rodzaju -o tyle tylko, o ile dla któregośkolwiek z tych roszczeń nie jest przewidziane postępowanie odrębne ani też nie zachodzi niewłaściwość sądu według przepisów o właściwości bez względu na wartość przedmiotu sporu”

Również zarzuty dotyczące zawisłości sporu stawiane przez wnoszących skargę nie znalazły potwierdzenia w materiale dowodowym zgromadzonym przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego.

Tym samym Zastępcza Rzecznika Dyscyplinarnego nie znalazł w postępowaniu radcy prawnego [REDAKTOR] znamion naruszenia Zasad Etyki Radcy Prawnego.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w [REDAKTOR] po przeprowadzeniu rozprawy w dniu 24 sierpnia 2018 r. nie znalazł podstaw do zmiany Postanowienia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego o odmowie wszczęcia dochodzenia w sprawie [REDAKTOR].

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny w pełni podziela ustalenia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego i przyjmuje je za własne.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny wskazuje, iż podnoszone przez skarżących zarzuty stanowią zarzuty proceduralne, do jakich rozpoznania właściwy jest jedynie sąd powszechny rozpoznający daną sprawę. Jak wynika ze zgromadzonych dokumentów, sąd powszechny rozpoznawał sprawy wniesione przeciwko skarżącym przez radcę prawnego [REDAKTOR] w imieniu Spółdzielni Mieszkaniowej w [REDAKTOR] mimo podjętych przez skarżących działań prawomocnie uwzględnił żądania pozwów wniesionych przez [REDAKTOR].

[REDACTED] .Radca prawny w sposób właściwy reprezentowała swojego klienta jakim jest Spółdzielnia, wygrywając zlecone jej przez Spółdzielnię procesy .

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny w trakcie swojego postępowania nie jest władny do dokonywania oceny poprawności zapadłych wyroków . OSD jest zobowiązany do respektowania prawomocnych wyroków sądowych .

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny nie znalazł zatem podstaw do zmiany postanowienia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego z dnia 4 czerwca 2018 roku o odmowie wszczęcia dochodzenia i orzekł jak sentencji

Orzeczenie jest ostateczne i nie przysługuje od niego żaden środek zaskarżenia

[REDACTED]
[REDACTED]

[REDACTED]